

Sygn. akt I C 602/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2016 r. w Piszcu

sprawy z powództwa (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

przeciwko R. G.

o zapłatę

o r z e k a :

Powództwo oddala.

Sygn. akt I C 602/16 upr

UZASADNIENIE

(...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. wytoczył przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie powództwo przeciwko R. G. o zapłatę kwoty 492,85 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 20.02.2014r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu żądania pozwu powód wskazał ,iż nabył na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 22 listopada 2012r. wierzytelności od wierzyciela pierwotnego ((...) Sp. z o.o.) wynikającą z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (w tym dostępu do internetu). Z tytułu zawartej umowy powód winien uiścić na rzecz wierzyciela pierwotnego kwotę stanowiącą wartość przedmiotu sporu. Na wartość przedmiotu sporu składa się :

- kwota 376,67 zł stanowiącą nieuiszczoną wartość ekwiwalentu za dostarczone usługi telekomunikacyjne,
- kwota 54,33 zł stanowiąca odsetki ustawowe naliczone przez wierzyciela pierwotnego za zwłokę w związku z obiektywnym brakiem zapłaty za faktury , liczone od dnia następnego po dniu wymagalności każdej z faktur do dnia 19.11.2012r.
- kwota 61,85 zł stanowiąca skapitalizowane odsetki ustawowe liczone od należności głównej od dnia 10.11.2012r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

Powód wezwał pozwanego do dobrowolnej zapłaty spornej kwoty wskazując jednocześnie, iż w przypadku jej niezapłacenia sprawa zostanie skierowana na drogę sądową. Pozwany do dnia wniesienia pozwu nie dokonał zapłaty. Powód domaga się ponadto odsetek od niespłaconej kwoty długu od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie z dnia 19.03. 2014r. Sąd Rejonowy w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu pozwany w ustawowym terminie wywiódł sprzeciw, w którym zaprzeczył twierdzeniom zawartym w pozwie. Pozwany wskazał, iż nie podpisał umowy z dnia 6 lipca 2011 roku. Na umowie nie znajduje się jego podpis, nadto od dnia 20 czerwca 2007r. posiada nowy dowód osobisty i jego numer dowodu jest inny z numerem wskazanym w umowie.

Postanowieniem z dnia 20 lipca 2016r. Sąd Rejonowy w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Piszcu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Roszczenie powoda nie było zasadne, albowiem nie zostało przez powoda udowodnione.

Powód zobowiązany był do udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a ponadto w myśl art. 232 kpc ciążył na nim obowiązek wskazywania dowodów, z których wywodził skutki prawne. (patrz wyrok SN z 17 XII 1996r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76; podobnie również wyrok sądu apelacyjnego w Białymstoku z 21 X 2003 r., I A Ca 516/03, OSP 2004/9/118; wyrok SN z 7 X 1998r., II UKN 244/98, OSNP 1999/20/662).

Powód przedstawił wyłącznie kopie dokumentów, które nie stanowią dowodów na poparcie żądania pozwu.

Pomimo zakreślenia pełnomocnikowi powoda terminu do złożenia oryginałów dokumentów dołączonych do pozwu lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem, pod rygorem ujemnych skutków prawnych, powód nie przedłożył żądanych dokumentów.

Przedłożone dokumenty (kopia porozumienia z dnia 22.11.2012r. do ramowej umowy przelewu wierzytelności z dnia 28 września 2012r., załącznik do protokołu przekazania wierzytelności, pełnomocnictwa, umowa z dnia 06.07.2011r., nota obciążeniowa, regulamin oraz wezwanie do zapłaty), które nie zostały potwierdzone za zgodność z oryginałem, nie są dokumentami w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Wynika to z tego, że odbitka ksero nie zawiera oryginalnego podpisu wystawcy, który stanowi *conditio sine qua non* istnienia dokumentu. Zważyć przy tym należy, iż odpis pisma (a także i załączników) może być sporządzony dowolną techniką (kopia maszynopisu, egzemplarz wydruku komputerowego, kserokopia itp.). Powinien jednak oddawać pełną ich treść, a składający je musi poświadczyc zgodność odpisu z oryginałem (por. K. Knoppek, Wydruk komputerowy jako dowód w procesie cywilnym, PiP 1993, Nr 2, s. 54 oraz K. Knopek, Dokument w procesie cywilnym, PDW Poznań 1993, s. 122). Pośrednio można tu także - z braku wyraźnego w tej mierze unormowania (takiego jak np. w art. 89 § 1 k.p.c., gdzie mowa zarówno o "wierzytelnym" odpisie, jak i o jego uwierzytelnianiu) - odnieść wskazania zawarte w uchwale Sądu Najwyższego z 29 marca 1994 roku w sprawie III CZP 37/94 (OSN 1994, Nr 11, poz. 206), że niepoświadczona podpisem strony kserokopia nie jest dokumentem. Mieści się ona w stosowanym w Kodeksie postępowania cywilnego pojęciu odpisu (jako odwzorowanie oryginału), jednak poświadczenie jej zgodności z takim oryginałem mieści w sobie jednocześnie oświadczenie strony o istnieniu dokumentu o treści i formie odwzorowanej kserokopią. Również w wyroku z dnia 6 listopada 2002 roku w sprawie I CKN 1280/00 (niepubl.) Sąd Najwyższy odnosząc się do treści art. 128 i 129 k.p.c. ponownie uznał (choć bez przywołania poprzednio powołanego orzeczenia), że: "zwykła odbitka ksero, tj. odbitka niepotwierdzona, niestanowiąca dokumentu, nie może zastąpić dokumentu, na którego bazie powstała. Ustawodawca posługując się pojęciem dokumentu rozumiał przez to oryginał dokumentu. Tam gdzie oryginał może być zastąpiony przez odpis, np. odbitkę ksero, ustawodawca wyraźnie to zaznaczył". Art. 129 § 2 k.p.c. pozwala na złożenie zamiast oryginału odpisu dokumentu, ale poświadczonego za zgodność z oryginałem przez osoby w nim wskazane.

Mają na uwadze, iż w niniejszej sprawie powód nie przedstawił dokumentów, które uzasadniałyby twierdzenie o istnieniu wierzytelności, Sąd powództwo oddalił.